

Ticăie inima...

Eugenia Calancea

Inima mea ticăie neconținut,
Când aștept iubirea și n-a venit,
Vântul bate noaptea prin ram,
Iar zorii revin din nou la geam.

Mă uit pe geam și-apoi la pământ,
Iubirea mea pleacă ca dorul în vânt.
Cer vântului să-ndărpețe iubirea mea,
Spre mine, că suferința-i grea.

Pentru mine iubirea-i întregire,
Iar uneori e o deșartă amăgire,
Când nu e foc, ea nu se-aprinde
Și-apoi treptat, încet se stinge.

Iubirea-i cu noi, împreună-n vis,
Aduce-o fericire de nedescris,
Trăiește-n lumea pământească,
Că-i dată de forța divină, cerească.

Inima simte când iubirea-i cucerită
Și sparge ușor inima-mpietrită,
Inima e cea ce rabdă înăuntrul totului,
Deoarece ea își atinge scopul.